

1819, καὶ ὅλη Ὀδύσσειά εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ἀγρᾶς του, τῆς μακρᾶς καὶ δυσχεροῦς του ὁδοιπορίας δι' ἐκτάσεως γίλμων ὀντακασίων μυλίων, τῆς ἐπεδιδάσεώς του εἰς τὰ ἀτμοκίνητα, καὶ τῆς ἀποδασείας του εἰς τοὺς σιδηροδρόμους.

Ἀμερικανὸς εἶχε προσφέρει εἰς τὸ Κάϊρον 156.000 δρ. διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἱπποπόταμον. Ζῶντα, ἀλλ' οὐδεὶς εὗρεθ' ὅστις ν' ἀποτολήμῃ ἐπὶ τοιαύτῃ τιμῇ τὴν θήραν. Εἰς τὸ Κάϊρον δεκαοκτὼ χιλιάδες θεατῶν συνήλθον διὰ νὰ θαυμάσωσι τὸν στελλόμενον εἰς Ἀγγλίαν, καὶ ὡς εἰς ἡγεμόνα, τῷ ἐδόθη φρουρὰ καὶ σωματοφυλακὴ διὰ νὰ τὸν φέρῃ μέχρι τοῦ λιμένος.

Ὡς ὅλοι, ἐσπεύσαμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἰδῶμεν τὸ θαῦμα τοῦτο ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ. Ὁ ἱπποπόταμος οὗτος ἦταν τότε βρέφος μόλις 12 μηνῶν, ἔχων μέγεθος μετρίου μόσχου, ἀλλὰ ζωηρὸς, εὐθυμὸς καὶ εὐκίνητος, ἂν καὶ ὅπουσιν βαρὺς εἰς τὰ κινήσεις του. Ἡ μορφή του εἶναι διαιδεδαστάτη καὶ κωμική· τὸν εἶδα δὲ καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο τοῦ λουτροῦ του, ὅταν μάλιστα αὐξάνῃ ἡ φαιδρότης του. Κατ' ἀρχὰς ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἀραβὰ φύλακά του, ὃν φαίνεται παλὺ ἀγαπῶν, ἤρχισε νὰ παίξῃ μετ' αὐτοῦ, ὥθων αὐτὸν διὰ τοῦ εὐρέως μετώπου του, καὶ ὀρθίως ἐγειρόμενος κατ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ὀπισθίους τοῦ πόδας, οὕς χαριεντισμοὺς δὲν ἤξεύρομεν ἂν θέλῃ ἐπίσης στέργει ὁ φύλαξ ὅταν ὁ μόσχος αὐξήσῃ εἰς βοῦν καὶ ρινόκερων. Μετὰ ταῦτα δὲ τὸ βαρυκέφαλον ζῶον, ἰδὼν τὸ περιστάμενον πλῆθος, ἐν ᾧ πάμπολλοι ἦσαν κομψότατα ἐνδεδυμένοι κυρίαί, πρὸς ἐκφρασιν τῆς χαρᾶς του καὶ πρὸς ἰδιαιτάτην αὐτῶν εὐχαρίστησιν, ἤρχισε νεανικευόμενον νὰ τρέχῃ μ' ὅσῃν ταχύτητά ἢ φύσιν τῷ ἐχάρισε, πέριξ τοῦ περιβάλλοντος εἰς ὃν ἦν κατακεκλεισμένον, καὶ ὅστις διὰ τὰ ἦθη καὶ τὸν τρόπον τοῦ βίου τοῦ ἱπποποτάμου, εἶναι πλήρης βαρβόρου, καὶ τινάσσει αὐτὸν διὰ τῶν ποδῶν του εἰς μακρὰν ἀπόστασιν, ἔτρεψε τὸ πονηρὸν θηρίον εἰς φυγὴν τοὺς θεατὰς ἀλαλάζοντας, καὶ τοιοῦτον ἔλαβε πέρας ἡ πρὸς τὸν ἱπποπόταμον ἐπίσκεψίς μου.

εἶναι τὸ ἐμπόριον, ἡ δὲ Ἀγγλία εἶναι τὸ ταμεῖον τοῦ ἐμπορίου τῆς γῆς. Προσέτι ἡ Ἀγγλία παρέχει τὰ ἀρίστα ὑποδείγματα τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, ἐφ' ὧν φιλοτιμεῖται ἡ Ἑλλὰς νὰ βαδίζῃ· αὕτη προπορεύεται ἤδη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς πᾶσαν ἀνακάλυψιν καὶ εἰς πᾶσαν πρόοδον, καὶ ἡ φιλολογία αὐτῆς περιέχει θησαυροὺς οὐδεμιᾶς ἄλλης φιλολογίας εὐτελεστέρους. Ὅλοι οὗτοι οἱ λόγοι καθιστῶσι τὴν σπουδὴν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ἀναγκαιοτάτην εἰς πάντα πεπαιδευμένον, καὶ ἰδίως εἰς πάντα Ἕλληνα ἔχοντα παιδείας ἀξίωσιν. Ἀλλ' εἰς τὴν σπουδὴν τῶν γλωσσῶν τίς δὲν γνωρίζει ὅτι τὸ λεξικὸν εἶναι βοηθήημα ἀφαιρεκτόν, καὶ ὅτι ὅτῳ τοῦτο εὐμεθοδέστερον, τότε εὐχερεστερὰ καὶ ἡ σπουδὴ, καὶ βραχυτέρος ὁ εἰς αὐτὴν ἀναλισκόμενος χρόνος;

Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε ἐν καὶ μόνον, τὸ τοῦ Κ. Λάουνδς. Ἀλλὰ τοῦτο, πρῶτον μὲν ἐξέλειπε, δεῦτερον δὲ εἶχε καὶ παμπόλλους τὰς ἀτελείας, συνεπειᾶς τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγράφη. Ὡστε ὁ Κ. Πολυμέρης ἀληθὲς κενὸν ἐπλήρωσε συντάξας τὸ προκείμενον λεξικὸν, καὶ πρὸ πάντων συντάξας αὐτὸ μετ' εὐσυνειδήτου προσοχῆς, καὶ μετὰ πολλῆς κρίσεως καὶ μεθόδου. Ἀρίστα σκεψθεῖς, οὔτε ἐπιτόμον ἐδωκεν εἰς αὐτὸ σχῆμα, παραλείπων χρησίμους ἐξηγήσεις καὶ φρασσιολογίας, οὔτε ὑπὲρ τὸ δέον τὸ ἐξέτεινε, καὶ δυσπρόριστον καὶ περιττῶς δυσχρηστον καθιστῶν αὐτὸ, ἀλλὰ τῷ ἐδωκεν ἑκτασιν μετρίαν, οὐδεμίαν ἀποβάλλον τῶν χρησίμων λέξεων, καὶ ἐν αὐταῖς κατὰ λογικὴν σειρὰν ἐκτίετο πᾶσας τὰς σημασίας, καὶ προσέτι πᾶσας τὰς φράσεις καὶ τοὺς ἰδιωτισμοὺς. Τὸ λεξικὸν τοῦτο, ἐκτὸς ὅτι εἶναι τὸ μόνον τὴν σήμερον ὑπάρχον εἰς τὴν γλῶσσάν μας, ἔχει καὶ ἐσωτερικὴν ὀξείαν, ὥστε κατὰ πάντα λόγον δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν αὐτὸ εἰς τὸ δημόσιον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ὑπὸ Γεωργίου Πολυμέρη, ἐν Ἐρμουπόλει, 1854

—ο—

Πάμπολλοι μᾶς συνδέουσι σχέσεις μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ θάλασσα περιβάλλει πανταχόθεν τὴν Ἑλλάδα, περιβάλλει πανταχόθεν τὴν γῆν, ἡ δὲ Ἀγγλία ἄρχει τῆς θαλάσσης. Τὸ στάδιον καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν

ΔΙΑΦΘΟΡΑ.

—ο—

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ. Εἰς Γλῶβ, πλησίον τοῦ Ἀθουρῦ, εἰς Ἱρλανδίαν, ἔζη τις πρὸ ὀλίγου ὀνομαζόμενος Διονύσιος Κοσπολί, ἐκ Καλλινδάγκιν, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δεκαεπτὰ ἐτῶν. Διετήρησε δὲ τὴν χρῆσιν πασῶν τῶν αἰσθήσεων του μέχρι τῆς ἐσχάτης ὥρας. Δύω ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ἔλεγεν ὅτι πλὴν ὀδονταλγίας δὲν ἐπαθὲ ποτε ἄλλον πόνον. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας τοῦ βίου του, μετέβαινεν ἐκ Γλῶβ εἰς Γαλθαῦ, ἀπέχον 20 χιλιομέτρα, καὶ ἐπανήρχετο αὐθημερόν. Ἀνεγίνωσκε πάντοτε ἀνευ διόπτρων καὶ τοὺς λεπτοτάτους χαρακτῆρας. Οἱ εὐφύετεροι ἄνθρωποι τοῦ βασιλείου ἀνεγνώριζον ὅτι ἦτο ἱκανώτατος γεωργός. Ἦλθεν ἐπτάκις εἰς γάμον ἐξ